

شیمی کانی آندزیت داسیتی دوکوهه خوسف و انکلاوهای آن

محمدحسین یوسف زاده، گروه زمین شناسی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران*
 mhusefzadeh@yahoo.com

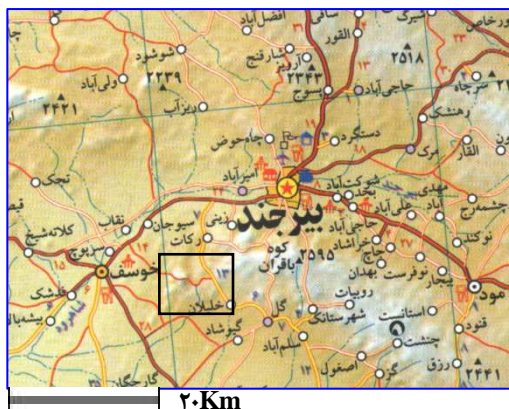
چکیده:

سنگ های آتشفشانی ترشیری مهم ترین واحدهای زمین شناسی منطقه می باشد که بر روی آذرآواری های قدیم تر قرار گرفته و واحدهای آمیزه افیولیتی جنوب بیرجند را بریده اند. سنگ های یاد شده ترکیب آندزیت- داسیت داشته و ماهیت کالکوالکالن دارند. پلاژیوکلاز، هورنبلند سبز، بیوتیت، کمی پیروکسن و ریزبلورهای کوارتز اصلی ترین متشکله های این سنگ ها می باشد. این سنگ ها دارای انکلاوهائی از نوع اتولیت و زینولیت های متاپلیتی و آمفیبولیتی می باشد. پلاژیوکلازهای زینولیت های آمفیبولیتی دارای کلسیم بیشتری نسبت به پلاژیوکلازهای سنگ میزبان و هورنبلندهای آن دارای منیزیم بیشتری می باشد. هر دو نوع زینولیت دو نوع دگرگونی دماجنشی و مجاورتی تحمل نموده اند.

واژه های کلیدی: دوکوهه خوسف، آندزیت داسیتی، انکلاو، زینولیت، دگرگونی

مقدمه :

منطقه مورد بحث در حدود ۱۵ کیلومتری جنوب شرق خوسف (جنوب غرب بیرجند، خراسان جنوبی) واقع است. جاده آسفالتی خوسف به سوی روستای گل فریز و نیز جاده خاکی شهرک صنعتی بیرجند به سوی روستای خلیلان راه های دسترسی به این منطقه می باشند تصویر (۱). این محدوده شامل گنبدهای آتشفشانی و نیمه عمیق ترشیری با ترکیب آندزیتی تا داسیتی به همراه سنگ های آذرآواری قدیم تر است. ویژگی جالب این سنگ ها وفور انکلاوهای متنوع اتولیتی و زینولیتی در آنها می باشد (یوسف زاده، ۱۳۸۸).



تصویر (۱) محدوده مورد مطالعه و نقشه راه های ارتباطی.

روش کار: